

Om begrundelsen herfor henvises til bemærkningerne til forslaget § 152, stk. 1, jfr. ovenfor under nr. 1. Samtidig er strafferammen afpasset efter den strafferamme, der i øvrigt foreslås for fredskrænkelser, d. v. s. bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

Til § 264 c.

Bestemmelsen svarer til indstillingen i straffelovrådets betænkning om privatlivets fred, jfr. rådets udkast til § 264 b. Der henvises til betænkningen s. 57 (lovudkast) og s. 61-62 (bemærkninger). I overensstemmelse med ønsket om generelt at kriminalisere efterfølgende udnyttelse af oplysninger fremkommet ved et diskretionsbrud er hæleribestemmelsen dog tillige knyttet til den foreslåede bestemmelse i § 264 b. Om begrundelsen herfor henvises til bemærkningerne til § 152, stk. 4, jfr. ovenfor under nr. 2, hvor også betingelserne for at drage „hæleren“ til ansvar er gennemgået.

Til § 264 d.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med straffelovrådets indstilling. Der henvises til betænkningen s. 57 (lovudkast) og s. 62-63 (bemærkninger).

Til nr. 7 (§ 275).

Forslaget er i overensstemmelse med straffelovrådets indstilling. Der henvises til betænkningen s. 57 (lovudkast) og s. 63 (bemærkninger).

Efter den gældende formulering af § 275 er overtrædelser af kapital 27 (freds- og æreskrænkelser) som hovedregel undergivet privat påtale. For så vidt angår §§ 263, stk. 2, 264 og 265 kan offentlig påtale dog ske, når den forurettede anmoder herom.

For at styrke den samfundsmæssige beskyttelse af den personlige integritet foreslås det nu at udvide den forurettedes retsbeskyttelse, således at han kan anmode om offentlig påtale af enhver overtrædelse af de foreslåede bestemmelser i §§ 263-264. Den pågældende får derved mulighed for blot ved at indgive anmeldelse at få det offentlige til at efterforske sagen og i givet fald føre den for domstolene. Dette betyder naturligvis ikke, at alle anmeldte forhold skal gennemføres til retsforfølgning. Efter det indenfor strafferetsplejen anerkendte opportunitetsprincip har anklagemyndigheden i vidt omfang rådigheden over påtalen og vil i kraft heraf have mulighed for at afvise at forfølge en overtrædelse. Det må ved vurderingen heraf tages i betragtning, at de forurettede, såfremt lovforslaget gennemføres, vil få større mulighed end hidtil for at opnå økonomisk godtgørelse for krænkelsen, jfr. herved forslaget til ændring af § 15 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven.

Til § 2.

Forslaget er med redaktionelle ændringer i overensstemmelse med straffelovrådets indstilling. Der henvises til betænkningen s. 72 (lovudkast) og s. 72-74 (bemærkninger).

Efter den gældende regel i § 15 i ikrafttrædelsesloven til straffeloven er tilkendelse af godtgørelse for ikke-økonomisk skade ved en privatlivskrænkelser betinget af, at der foreligger en strafbar handling. Det følger heraf, at der kun kan tilkendes den forurettede en godtgørelse, hvis der foreligger en handling, der er omfattet af en straffebestemmelses gerningsbeskrivelse, og gerningsmanden har haft det fornødne forsæt.

Justitsministeriet er enig med straffelovrådet i, at der er behov for en erstatningsretlig beskyttelse, der rækker ud over de tilfælde, hvor der kan statueres strafansvar. Der henvises herved til fremstillingen i rådets betænkning s. 40-43.

Domstolene har i dag mulighed for at nedlægge forbud mod en handling, der efter en almindelig retsgrundsætning må antages at krænke privatlivets fred på retsstridig måde. Dette system foreslås nu udbygget, således at krav på godtgørelse af den forurettede kan rejses over for den, som efter dansk rets erstatningsregler er ansvarlig for retsstridig krænkelse af hans fred, ære eller person i øvrigt. Straffelovrådet har i sin betænkning udformet godtgørelsesbetingelsen således, at der skal foreligge en forsætlig eller uagtsom retsstridig krænkelse. Rådet har ved at anvende ordene „forsætlig eller uagtsom retsstridig“ krænkelse villet udelukke tilkendelse af godtgørelse i tilfælde, hvor kravet støttes på regler, der hjemler erstatningsansvar på rent objektivt grundlag. Dette vil imidlertid efter justitsministeriets mening kunne opnås alene ved anvendelsen af ordet „retsstridig“ krænkelse. Ordene „forsætlig eller uagtsom krænkelse“ er derfor udeladt som overflødige.

Har krænkelsen medført et økonomisk tab, skal der som hidtil tillige betales erstatning herfor efter de almindelige erstatningsretlige regler.

I modsætning til den nugældende fakultative formulering „kan dømmes til“ er bestemmelsen efter forslaget gjort obligatorisk. Den forurettede får således — forudsat de øvrige betingelser er opfyldt — krav på godtgørelse for ikke-økonomisk skade.

Til § 3.

Til nr. 1.

Ændringen er af redaktionel karakter og en følge af, at de forhold, der nu omfattes af straffelovens § 264 a, efter forslaget omfattes af § 264, stk. 2.